

МАРТИН ТОШЕВ

СТИХОТВОРЕНИЯ

ИЛ. АНАТОЛИ

МАРТИН ТОШЕВ

СТИХОТВОРЕНИЯ

chitanka.info

АНГЕЛСКИ ПЛАЧ ИЛИ ЦЕРБЕРСКИ ОГЪН

*Не всеки може да бъде спасен или излекуван.
Не всеки може да бъде научен или заслужаващ.
Не всеки е добър или честен.
Нито може да се държи правилно.
В действителност никой няма да премине — каза
Цербер.*

*Всички души са тук, за да страдат в агония.
От време на време има Ангел в небето,
които не издържа да чува болката и агонията им.
Чува я силно и слиза, за да ги спаси
съзнателно, че не само той ще страда от това,
но и да отнема и техните страдания.
Колкото повече той прави това осъзнава и
грешката си,
тъй като си спомня, че вече е опитвал това
на по всеки няколко хиляди години отново и отново.
Спомените винаги се губят минавайки през тъканта
на времето.*

*Не всеки може да бъде спасен или излекуван
Не всеки може да бъде научен или заслужаващ
Не всеки е добър и честен
В действителност никой няма да премине
— каза Цербер, пазещ вратите на Ада
май, 2020*

БЕЗКРАЙНА СВЕТЛИНА

*Проспивам бавно забързаните дни
и те си отминават.*

*Всяка сутрин събуждам се от сън
и той изгубва се в тъмата.*

*Интересното е, когато съм решил напук,
че тази вечер няма да се спи,
забързаният ден, никак не минава,
защото всеки миг е толкова забързан,
че краят му е някъде в забрава.*

ноември, 2019

БЕЗСМЪРТНАТА ДУША

*В името ми мощно,
се крие истина една,
В първичният ми мрак,
Огнят ми свети и изгаря
всичко във безкрая, до крак!*

*Няма две воли, има само истина една,
Бог единствен Свети във нощта!
В гората черна влиза Той и сече безкрайно
всеки черен ствол, дорде и прах да не остане.
А само Той!*

*Амин Аум Амра, Аз Животът, Аз Смъртта.
Единствен Светя във нощта,
Бъди със мен във всеки Светъл Огнен Ден,
Ако не, то погълнат от нощта бъди, от другата
страна,
като ствол на черната гора.*

*А Аз ще сляза отново сам в тъмата на гората
и ствола ще сека безкрайно във вечността,
безкрайно ще го горя и на вечни мъки ще се гърчи,
всеки паразитен червей и всеки отвърнат дух от
мен.*

А, кой съм Аз?

Анушираван — Безсмъртната Душа.

Амин Аум Амра, Бог Единствен и никой друг.

септември, 2022

БЕЗВРЕМИЕ

Изгубихме се в безвремените дни, защото всичко бе еднообразно.

Дните вървяха ден подир ден, а тези които бяха до мен, бяхме (me, I and myself).

Запазихме себе си, но изпуснахме възможности, които и без това не водеха до никъде.

В този свят еднообразен, в този свят студен, дните си минават ден подир ден.

Намерихме се още от преди да се родим, така бе предначертано от съдбата, няма да и противоречим.

Бяхме светото трио, трио от герои без съмнение.

Преминахме през толкова битки, че изгубихме се да броим, а дните си минават, един по един.

Съдбата клета, се изгуби, времето лети без спир, в този свят поне останахме (me, I and myself), а дните отдавна спряхме да броим.

Изгубихме се в безвремените страници на книги, между успокоителната миризма на печат.

Дните вървяха ден подир ден, а историите продължават, за всеки (me, I and myself).

Надградихме себе си, но изгубихме спомени и както всичко в живота — си има превратности.

В този свят прекрасен, в този топъл ден, нищо не остава, денят просто отминава.

май, 2019

БЕЗЗВЕЗДНА НОЩ

*В тъмната без шум песнички пея, за самотата,
тъгата и струните живи.*

*Просторно е, тихо е, но песента се реди, ноцта
няма край и нивга ще има.*

*Топло е в сухия мрачен студ на космическото
пространство, сами сме тук с един астероид.*

*Седнали дружно жулим си нотички, с ледени пръсти
редят се замръзвайки.*

*Песен за пеене няма, останал е само един стих,
замръзнал е някъде там в небосвода, седнал с китара
на един астероид.*

май, 2019

БОЛНИТЕ ВЪЗРАСТНИ

*Децата много обичат с въображението си да
играят,*

*па макар и в дрехи на възрастни, искат те да те
омаят.*

*С годините си те пъчат се, че знание имат,
но дечковците непораснали само фантазират.*

*Тялото е това, което се преражда,
за да може душата да се изгражда.
Изгубили тялото душата,
то остава само дрон.*

*Бездушно тяло, болно без душа,
това са вечните деца — смъртта.
А за да избягаш от смъртта,
ти трябва финиш с изградената душа.*
септември, 2022

ТЪМНИЯТ ПЕТЪК

Черен петък, Черен петък следвай ме, бъди мой водач и моя светлина.

Когато светлините изгаснат, се нуждая от твоята блестяща цена, за да ме води

през тази тъмнина, която разпространява се през цялата година, когато не си тук.

Черен петък, ти моя мечта, моя реалност, не се осмелявай да ме оставиш и да загубиш блясъка си.

Когато тъмнината падне, червеното ще се разлее, ревът и писъците ще проливат стъклото.

И там е тълпата, крещи в полезрението, пейки своята ария на молитва към могъщия Бог като секта.

Можете да чуете монотоният аранжимент, идващ от устите им

подобно на бръмчене на муха, захваната между прозореца в студената зима.

Черен Петък, Черен петък чакай ни, води ни през този час.

Черен Петък дай ни своя блясък, ще се молим на теб в този ден във вечността.

Черен Петък, Черен петък чакай ни и никога не ни оставяй.

Черен Петък, ще възхваляваме името Ти Всемогъщо.

И денят просто минава, Черният петък е неговото име,

могъщ той е без съмнение и всяка година взима
своите жертви,

огънали коляното, съблечени в сълзи и
възхваляващи...

... възхваляващи Черният Петък.
ноември, 2017

КОГАТО ГОСПОД РИСУВА

Днес видях как една смешна кучешка бълха подскачаше усилено в едно бурканче с мастило, по-тъмно и от най-тъмното място на вселената, по-гъсто от катран и повече приличащо на черна дупка.

Най-интересното бе, че се опитваше да пише на един бял лист, скок подскок, точка до точка, резка до резка.

Цамбур в мастилото, цамбур върху листа.

Какво?

Каквото и да беше, само тя си знаеше.

Така настървено драскаше, че човек ще си помисли, че е нещо важно.

Бълхите имат ли сиви вещества?

Ако трябва да помислим, така по обстойно, ще се сетим, че бълхите обичат да се хранят с различни гостоприемници, така залъгват те, идат, ам-ам и на бълхата и е кеф, заобиколена от хладилник пълен с храна.

И най си обичкат определени индивиди около тях, такива, дето им е приятна компанията.

Хм... Ами, ако не им е приятна компанията, какво се случва с бълхата? Умира, но нека се върнем към случката.

На Господ явно му е ден за шеги.

Хаотичните драсканици продължаваха, без смисъл, логика и каквото и да е чувство. Никаква естетика, красота „нет“. Направо да ти е жал за малката бълхица.

Две ръце се протегнаха напред със свити пръсти и палци един срещу друг и хванаха я в подскок. Чу се пукот и ах, каква красота!

Червено и черно експлодираха, като заря и окъпаха платното.

Получи се прекрасна картина.

септември, 2019

КОТЕ

*Черно коте по пътя прелита,
листата във въздуха с опашка размита,
тича на воля без страх във света и
важното е, че всичко за него е просто игра.*

*Нощта няма ден и денят няма нощ,
котарака във тъмното вижда на нож,
листата реди ги с опашка и кеф,
рисувайки картини от мед.*

*Във въздуха носи се мирис на есен,
вятърният полъх козинката гали
и няма нищо по хубаво от котешки нрави.*
ноември, 2019

МАТРИЦАТА

*Черно и бяло в едно се преплитат,
обвити от сиво за контраст,
а някъде вътре цветовете на дъгата напират,
в комплексност позната само на тях.*
ноември, 2021

НИЩОТО

*Няма нищо по-звездно от нищото,
обгърнато от тишина в дълбоката тъма, скрита
във вечността.*

*Бликаща душа, лахмен вкус с аромат на маат
и оставаш там, намерил си Светият Граал.
декември, 2021*

ПЕТРИКОРЕНО ВРЕМЕ

*Студ и мраз по лятно време случи се веднъж,
какво се случва с времето запита се дъжда.
Поплака, поразтупа се и взе, че кихна
и сладка миризма на Петрикор се развилня.
Кой сезон сме, зачуди се дъжда.*

*Върти се времето, върти се и земята,
а дъжда се чуди за височината на тревата.
Вятъра отвяваше облачните мисли, светкавици
изпъваха снага.*

*Дъжда не трябва да му мисли, а да пусне някоя
сълза.*

Кой сезон сме, зачуди се дъжда.

*Слънцето му каза със усмивка — радостта се случва
след дъжда,
пускай няколко сълзи, кихни и сладка миризма на
Петрикор пусни.*

*Топлите лъчи огряваха дъжда, а дъгата — издигаше
се в небесата.*

*Кой сезон сме, зачуди се дъжда и пускаше по някоя
сълза.*

юни, 2019

СЛЕДВАЙ СВЕТЛИНАТА ЧАДО

*Когато Господ говори, той хвърля люти рани,
Светлината гори мрака, та чак дупките храни.
Обаче, когато никои не слуша и не се кланя,
Вдигна ли меч или сабя, главите ще падат.*

*Кръв блика, извират невзрачно гласовете човешки,
Не се залъгвай те не са хора, само имат такива
дрехи.*

*Човек за да станеш, словото ще слушаш,
глава ще кланяш и ще си послушен.*

*Дупе да ти е яко, защото много ще патиш,
Акъл като нямаш в главата само ще я клатиш.
Хубавото на живота е, че ще умреш и нищо няма да
оставиш,*

Ако не ме следваш дявола само ще храниш.

*Поклони се ниско и убий това его,
зад което ти простако криеш се и пъчиш се с него
И нека светлината, която заструявам там, да те
излекува,*

ако не манджа за дявола си и нищо друго.

декември, 2019

СТАРОСТ

*Есен е, червеите цъфват в пръстта.
Разложени сенки, бавно отлитат.
Вятъра отвява смъртта.
Локви по път се преплитат.
Чаша порцелан, разбита на пода.
Прах от многоцветни листа.
Времето свърши вчера.*
септември, 2019

В ЕДНО

Две сърца туптящи, ритъмен синхрон.

*Една прегръдка е повече от думи,
тя е сливане в едно.*

*Докосване с ухание на топъл чай,
целувка с вкус на карамел.*

*Две души съединени в мисли,
обичащи се всеки ден.*

ноември, 2019

ЗЕМЯТА НА ЧОВЕКА

*Звук в нощта, тъй ясен и прекрасен
осенен от зла съдба, луната бледа, земята плаха,
кой може да предвиди краха на новата Земя.
Кой измайстори мотора, ключът към вечността,
за да можем да преминем през простора на
сияйната тъма.*

*Но той изхвърля зла отрова в синьото небе,
дали ще е виновен, ако смъртта ни призове.
Замислени вървим напред във вечността,
за да можем да открием своята съдба,
която всъщност си мислим, че владеем,
но тя е умна и ни се изплъзва.*

*Къде съм аз във този свят, тъй ясен и прекрасен.
Къде си мисля, че летя, когато всичко в този свят
утихва пред човешката ръка.*

*За какво, човеко, даден ти е този ум,
ако не за да се замислиш за родната планета и
за твой дух, ако не Земята на човека.*

Април, 2002 г.

СИЛАТА И ГАРВАНА

Нека силата да е с теб, мой мили гарване, голям да пораснеш.

Нека силата да е с теб и крилете си да разпериш.

Нека силата да е с теб и из висините да се шириш на воля.

Нека силата да е с теб и когато крадеш от мен, защото ще ти счупя главата.

Нека силата да е с теб.

декември 2016

Издание:

Автор: Мартин Тошев

Заглавие: Стихотворения

Издание: първо

Издател: Читанка

Година на издаване: 2023

Тип: сборник

Националност: българска

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/19644>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.